

[Hvidberg.]

stort Navn inden for Forskningen, trods alt det Røre, der er om deres Sag, alligevel er endt med ikke engang at have opnaaet samme Løn som Skolens Adjunkter og Lektorer, skønt disse sidstnævnte saavist ikke har faaet for meget.

Et andet Punkt, som jeg gerne vilde nævne, er allerede blevet omtalt af det ærede Medlem Hr. Paul Holt, men jeg vil gerne komme lidt nærmere ind paa det. Det er de arme Docenter. De har faaet en Lønforbedring, men kan nu risikere, hører jeg, at denne Lønforbedring bliver anvendt mod dem, naar Universitetet forsøger at faa dem gjort til ekstraordinære Professorer. Jeg vil gerne spørge, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Paul Holt gjorde: Hvorfor i al Verden har man ikke helt fjernet den mageløse Uret, som disse Universitetsdocenturer betegner? Af Docenturer er der i alt 13, men i Realiteten dog for Tiden kun 9, da nogle Docenturer er hvilende, idet de paagældende har faaet et personligt Professorat tillagt. Det vilde, saa vidt jeg kan se, være en ringe Bekostning, en 19 000—20 000 Kr., at omdanne disse Docenturer til Professorater.

Begrundelsen herfor er jo ganske indlysende. Docentinstitutionen ved vore Universiteter er noget højst besynderligt og for Danmark helt enestaaende. Docenterne er kongelig udnævnte Embedsmænd, af hvilke der kræves samme videnskabelige Kvalifikationer som af Professorer. Om nødvendigt afholdes der Konkurrence ogsaa til Docenturerne ligesom til Professoraterne for at finde de bedst egnede frem. Docenterne har ganske samme embedsmæssige Funktioner som Professorerne, de er Medlemmer af Universitetets Lærerforsamling og af Fakulteterne, de deltager i Bedømmelsen af Prisopgaver og Doktordisputatser paa lige Linie med Professorer, de fungerer som Dekaner, naar deres Tur kommer o. s. v., med andre Ord, de er lige saa godt Professorer som alle andre Professorer ved Universitetet, blot er de Professorer til nedsat Pris. Deres mærkelige Titel „Docent“ medfører ogsaa adskillige Misforstaaelser, naar de kommer til Udlandet, hvor en Docent betyder en Universitetsstipendiat.

Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, og jeg vil gerne understrege, at det særlig er det filosofiske og det teologiske Fakultet, som er ramt af denne Besynderlighed, at nogle af deres Lærere er pligtige at fungere som Professorer til nedsat Pris med Docenttitel. Det ser ikke godt ud, netop i en Tid som denne, at det særlig er Aandsvidenskaberne,

man forsømmer, for ikke at sige forfølger, paa denne Maade. Jeg vil ogsaa gerne gøre opmærksom paa, at det er farligt for Universiteterne. Det hænder, at et Embede kommer til at staa vakant i længere Tid, fordi ingen kvalificeret har Mod til at søge det, naar det er et Docentur. Jeg vil ogsaa gøre opmærksom paa, at det hænder, at en Docent, som meget daarligt kan undværes, springer fra og gaar til Udlandet som Professor. Netop for Tiden er der et Docentur, som er i Fare af denne Grund. I det paagældende Tilfælde vilde det være noget af en Katastrofe for det paagældende, meget vigtige Fag, hvor et omfattende Undervisningsapparat ikke vil kunne gennemføres, hvis Docenten rejser. Han er i det paagældende Tilfælde nærmest uundværlig, og der vil næppe kunne skaffes en kvalificeret i Stedet for ham. Lærerforsamlingerne ved vore Universiteter har i mange Aar været enige om, at Docenturerne burde afskaffes, og Universitetets Rektor har arbejdet for det.

Hvad jeg her har sagt om Docenturerne, er ikke blot nogle løse og tilfældige Bemærkninger, men jeg anmoder indtrængende om, at man vil fjerne denne Daarlighed og Uret fra vort Universitet her i København.

Der er ogsaa et andet Forhold — det er § 714 —, som jeg gerne kort vil komme ind paa. Det forekommer en, at der er noget skævt i det Forhold, at Universitetets naturhistoriske Museer er uens behandlet, idet 2 Museumsbestyrere ved Zoologisk Museum findes i Lønningsklassen 6 900 Kr.—8 100 Kr., medens Inspektører ved Mineralogisk-Geologisk Museum og Inspektøren ved Botanisk Museum i Fremtiden skal lønnes med 5 700 Kr.—7 500 Kr., det vil sige nøjagtig det samme, som man tænker sig at give Amanuenser af 1ste Klasse. Kvalifikationerne hos de Mennesker, der indtager Inspektørstillingerne, er ganske de samme som hos Museumsbestyrerne paa Zoologisk Museum. Det maa anses for at være en ganske rimelig Ordning, at de naturhistoriske Museer under Universitetet giver samme Løn til Folk i ensartede Stillinger. Der er ingen reel Forskel mellem det Arbejde, der ligger under en Museumsbestyrer ved Zoologisk Museum, og det, der bestrides af de to andre Museers Inspektører; disse er i samme Grad selvstændige som Museumsbestyrere.

Men af større Betydning endnu er det Forhold, at Mineralogisk-Geologisk og Botanisk Museum paa denne Maade ganske berøves Avancementsstillinger. For Geologiens Vedkommende faar dette den ganske